

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph.D.

Práci předložila: Tereza Boučková

Název práce: Piagetova psychologie morálního vývoje

1. CÍL PRÁCE:

Cílem předkládané práce je přiblížit zkoumání morálky Émilem Durkheimem a Jeanem Piagetem. Text se podrobněji věnuje Piagetově teorii, zatímco Durkheimova je v první části spíše jen naznačena. Nejde tedy o komparativní studii. Má-li jít především o Piagetovu teorii morálky, práce tento cíl splňuje.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

První kapitola je věnována přiblížení Durkheimova chápání morálky, vůči němuž se Piaget vymezoval. Tato část stručně, místy heslovitě, rekapituluje Durkheimovo pojetí. Piagetův přístup mohl být proti Durkheimovu postaven explicitněji, takto může vzniknout dojem, že další kapitola prostě následuje, nikoli v určitém směru navazuje.

Hlavní část je věnována Piagetovu výzkumu morálního usuzování. Autorka celkem pochopitelně vychází z Piagetovy periodizace kognitivního vývoje, ale zaměřuje se jen na podstádia senzomotorické fáze. Dle formulací na konci této kapitoly (s. 12) jde o záměr. Potom se koncentruje na vývoj morálního myšlení, který však popisuje celý. Nevím, zda jde o postup optimální. Jistě jde ale o postup možný a legitimní.

Z hlediska tématu jsou kapitoly 3 až 5 nejdůležitější. Ve třetí, nejdelší kapitole autorka přibližuje jednak Piagetovu metodu, jednak výsledky jeho pozorování (či spíše jejich interpretaci). Poté ve čtvrté kapitole následuje vývojovou cestu od heteronomie k autonomii. Tím se vrací zpět k filosofické problematice, o kterou zde v první řadě šlo. Sběr a interpretace empirických dat pro Piageta nebyl cíl, ale jen prostředek. V páté části pak autorka tuto vývojovou tendenci ilustruje na několika vybraných prototypických situacích. To vše s použitím relevantní literatury a způsobem, vůči němuž nemám žádné výhrady.

Jediné, co mi v práci chybí, je průběžné srovnávání Piagetových zjištění s Durkheimovými. Víím, že komparace nebyla hlavním cílem, ale to, jak je práce postavena, k ní přímo vybízí.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Práce nevykazuje formálních nedostatků, na použitou literaturu je odkazováno náležitým způsobem. Napsaná je přehledným a kultivovaným stylem, hrubých gramatických chyb je minimum, ale jedna z nich je bohužel hned v Úvodu (aby děti vysvětili).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Z práce je poznat, že téma autorku zaujalo. Místy naráží na Piagetovu terminologickou a teoretickou náročnost, ale je si vědoma svých (prozatímních) limitů a nepouští se na tenký led. Možná by bylo dobré práci více sunout ke komparaci (v tomto případě s Durkheimem). Ale pokud by neměla být příliš povrchní, musela by být výrazně delší.

Přes všechny uvedené výhrady či rezervy si myslím, že bakalářskou práci lze hodnotit stupněm *výborně*.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

V kap. 5.4 píšete o vývoji v chápání trestání. Dala by se tato Piagetova zjištění nějak vztáhnout k Durkheimovi? Případně jak?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: výborně

Datum: 22.5.2023

Podpis: